

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ELSŐ SZEKCIÓ

MATA kontra MAGYARORSZÁG

(7329/16. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2022. július 7.

Ez az ítélet végleges, de szerkesztési jellegű módosítások lehetségesek.

A Mata kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Első Szekció), a következő tagokból álló Tanácsként eljárva:

Alena Poláčková, *elnök,*

Paczolay Péter,

Davor Derenčinović, *bírák,*

és Liv Tigerstedt, a *szekció helyettes jegyzőkönyv-vezető,*
tekintettel a következőkre:

az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok Védelméről szóló Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 34. cikke alapján a Bírósághoz benyújtott 7329/16. számú, Magyarország elleni kérelem, amelyet 1983-ban született, Fulókércsen élő magyar állampolgár, Mata Péter (a továbbiakban: kérelmező) nyújtott be 2016. január 29-én, és akit Kapronczay S., Budapesten praktizáló ügyvédnö képviselt;

határozat arról, hogy a kérelemről értesítik a magyar kormányt (a továbbiakban: Kormány), képviseli: Tallódi Z. úr, az Igazságügyi Minisztérium alkalmazottja;

a felek észrevételei;

2022. június 14-én, zárt ülésen lefolytatott tanácskozást követően,

a fenti időpontban meghozza az alábbi ítéletet:

AZ ÜGY TÁRGYA

1. A kérelem tárgya kérelmező rendőrség általi állítólagos és esetlegesen rasszista indíttatású, a kérelmező roma származása miatti bántalmazása. A kérelem az Egyezmény 3. és 14. cikkével kapcsolatos problémákat vet fel.

2. 2014. szeptember 8-ról 9-re virradó éjjel Fulókércs községbe rendőri segítséget kértek rendbontás miatt. Két rendőr szállt ki, és hangos mulatozás miatt megbírságotk egy ingatlan tulajdonosát. A házból több más, láthatóan ittas vendég is előkerült és szóváltás alakult ki. Egyikük a kérelmező volt, aki dühös veszekedésbe keveredett a rendőrökkel. Mivel a figyelmeztetések ellenére sem volt hajlandó abbahagyni a veszekedést, megbilincseltek és a ház tulajdonosával együtt az Encsi Rendőrkapitányságra vitték.

3. A kérelmező szerint a 15 kilométeres út során az egyik rendőr többször megütötte, és romaellenes szidalmak hangzottak el ellene. A rendőrség udvarán további ütések és rasszista sértegetéseket szenvedett el, és könnygázt is fújtak rá.

4. A kérelmező 00:20-tól 03:30-ig volt a rendőrségen. Kiszabadulása után aláírt egy nyilatkozatot, miszerint nem szenvedett sérüléseket az őrizetben tartás során. A Bírósághoz benyújtott kérelmében előadta, hogy megtevesztéssel beszélték rá arra, hogy a dokumentumot anélkül írja alá, hogy elolvashatta volna azt.

5. Szabadulása után a kérelmező a helyi orvosi ügyeletre ment, ahol azt tanácsolták neki, hogy inkább a megyei kórházban jelentkezzen.

6. 2014. szeptember 9-én a kérelmező ismét megjelent a rendőrségen, és hivatalos panaszt tett, amely szerint a rendőrök brutálisan megbilincseltek és bántalmazták őt az éjszakai rendőrségi út során és azt követően, valamint azért, mert rasszista módon inzultálták.

7. 2014. szeptember 10-én jelentkezett a megyei kórházban. A kiállított orvosi jelentésben a kérelmezőn mellkasi zúzódásokat és egy nyílt csuklósérülést állapítottak meg. Megállapították, hogy a kérelmezőt 2014. augusztus 24-én csuklóján műtötték, varratszedés is történt, és hogy panaszkodott arra, hogy két nappal a jelentkezését megelőzően megbilincseltek.

8. A Debreceni Nyomozó Ügyészség hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás és könnyű testi sértés miatt folytatott nyomozást, amelyet 2015. május 19-én bizonyítottság hiányában megszüntettek. A kérelmező panaszát a Legfőbb Ügyészség 2015. július 15-én elutasította.

9. A kérelmező azt kifogásolta, hogy az Egyezmény 3. cikkét megsértve embertelen bánásmódot alkalmaztak vele szemben.

A BÍRÓSÁG ÉRTÉKELÉSE

I. AZ EGYEZMÉNY 3. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

10. A Kormány azzal érvelt, hogy a kérelmezőnek pótmagánvádas eljárást kellett volna indítania, ennek hiányában nem merítette ki a hazai jogorvoslati lehetőségeket. A kérelmező vitatta ezt.

11. A Bíróság számos ügyben kimondta, hogy a kérelmezőknek a hazai jogorvoslatok kimerítése tekintetében nem kell pótmagánvádat emelniük, lényegében azért, mert ez olyan jogi út követését jelentené, amelynek ugyanaz lenne a célja, mint a büntető feljelentésnek (lásd *R.S. kontra Magyarország*, 65290/14. sz. ügy, 38. §, 2019. július 2., és *M.F. kontra Magyarország*, 45855/12. sz. ügy, 34. §, 2017. október 31.). A Bíróság nem lát okot arra, hogy eltérjen ezektől a következtetésektől, és úgy véli, hogy a kérelem nem utasítható el a hazai jogorvoslatok kimerítésének elmulasztása miatt. Megállapítja továbbá, hogy a kérelem nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. cikke 3. § a) pontja értelmében, és más okból sem elfogadhatatlan. Ezért azt elfogadhatónak kell nyilvánítani.

12. A kérelmező azzal érvelt, hogy a brutális bánásmód (beleértve az ütések és egy meglévő sebbe történő szoros bilincset) elérte a 3. cikk alkalmazásához szükséges súlyossági szintet. A Kormány azt állította, hogy a kérelmező vallomásai ellentmondásosak voltak a hazai eljárásban, hogy nem voltak elfogulatlan tanúk, és nem volt elegendő az orvosi bizonyíték.

13. A vonatkozó általános elveket a közelmúltban a fent idézett *M.F. kontra Magyarország* ítélet a 42-45. §-ban foglalta össze.

14. A jelen esetben a kérelmező azt kifogásolta, hogy a rendőrsre való bevitele során rendőri brutalitásnak volt kitéve. Igaz, hogy szabadulása után aláírt egy nyilatkozatot, mely szerint nincs panasza, a Bíróság azonban nem tulajdoníthat nagy jelentőséget ennek a körülménynek egy olyan helyzetben, amikor az aláírást a kérelmező - esetleg megfélemlítve - a szabadulás *de facto* feltételének tekinthette.

15. A Bíróság megállapítja, hogy a kérelmező közvetlenül az állítólagos incidens után a helyi orvosi ügyelethez fordult segítségért. Még az eseményeket követő napon visszatért a rendőrségre, és hivatalos panaszt tett. Ettől az időponttól kezdve következetesen fenntartotta a bántalmazásra vonatkozó panaszait. Amikor egy nappal később megjelent a megyei kórházban, zúzódásokat találtak a mellkasán és sebeket a csuklóján. A Bíróság tudomásul veszi a kérelmező nem vitatott állítását, miszerint a korábbi műtétje során keletkezett sebére bilincset tettek.

16. Ilyen körülmények között megállapítható, hogy a kérelmező a rendőrségi őrizet során szenvedett el sérüléseket, nevezetesen mellkasi zúzódásokat és a korábban műtött csuklóján további sérüléseket. A Bíróság szerint ezek a sérülések elérik a 3. cikk alkalmazásához szükséges minimális súlyossági szintet (lásd *Bouyid kontra Belgium* [NK], 23380/09. sz. ügy, 86-90. §, EJEB 2015). A hazai hatóságok azonban nem adtak kielégítő és meggyőző magyarázatot e sérülések okára, olyan bizonyítékokkal alátámasztva, amelyek kétségbe vonják az áldozat által az eseményekről adott beszámolót (lásd a fent hivatkozott *Bouyid ügy* 83. pontját). A Bíróság ezért az összes rendelkezésre álló bizonyíték alapján megállapítja, hogy a Kormány nem bizonyította kielégítően, hogy a kérelmező sérülései nem a rendőrségi őrizet során alkalmazott bánásmód miatt keletkeztek.

17. Ennek folytán az Egyezmény 3. cikkét e tekintetben megsértették.

II. EGYÉB PANASZOK

18. A kérelmező az Egyezmény 3. és 14. cikke alapján azt is kifogásolta, hogy a bántalmazás kivizsgálása nem volt megfelelő, hogy az incidensnek rasszista indítékai voltak, és hogy ezeket az indítékokat a hatóságok nem vizsgálták ki.

19. Tekintettel az ügy tényállására, a felek beadványaira és a fenti megállapításokra, a Bíróság úgy véli, hogy megvizsgálta a jelen keresetben felvetett fő jogi kérdést. Ezért úgy ítéli meg, hogy bár a kérelmező további panaszai elfogadhatóak, de azokról nem szükséges külön határozni (lásd: *Centre for Legal Resources on behalf of Valentin Câmpeanu kontra Románia* [NK], 47848/08. sz., 156. §, ECHR 2014).

AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

20. A kérelmező 19.500 eurót követelt nem vagyoni kár címén, és összesen 7.875 eurót a hazai hatóságok és a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások címén.

21. A kormány ezeket a követeléseket túlzottnak találta és vitatta.

22. A Bíróság a kérelmező által nem vagyoni kártérítés jogcímén igényelt teljes összeget megítéli.

23. Tekintettel a Bíróság birtokában lévő dokumentumokra, a Bíróság észszerűnek tartja, hogy 5.000 eurót ítéljen meg a költségek fedezésére valamennyi költségtípusra vonatkozóan.

EZEN OKOK MIATT A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG,

1. *Kinyilvánítja*, hogy a kérelem elfogadható;
2. *Úgy dönt*, hogy megsértették az Egyezmény 3. cikkét (anyagi jogi ágon);
3. *Úgy dönt*, hogy a fennmaradó panaszokat nem szükséges külön vizsgálni;
4. *Úgy dönt*,
  - (a) hogy az alperes állam három hónapon belül az alperes állam pénznemében a fizetés időpontjában érvényes árfolyamon számítva fizesse meg a kérelmezőnek a következő összegeket:
    - (i) nem vagyoni kár jogcímén 19.500 euró (tizenkilencezer-ötszáz euró), plusz az esetlegesen felszámítandó adó;
    - (ii) 5.000 euró (ötezer euró), plusz a kérelmezőt esetlegesen terhelő adó, a költségek és kiadások tekintetében;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártától a tényleges fizetésig a fenti összegek után egyszerű kamatot kell fizetni, amelynek mértéke az Európai Központi Banknak a késedelmi időszak alatt érvényes marginális hitelkamatlábával plusz három százalékponttal egyenlő.
5. A Bíróság a kérelmező igazságos elégtétel iránti kérelmét az ezt meghaladó részben *elutasítja*.

Kelt angol nyelven, közölve írásban 2022. július 7-én a Bíróság Szabályai 77. cikkének 2. és 3. §-a alapján.

Liv Tigerstedt
Jegyzőkönyv-vezető helyettes

Alena Poláčková
Elnök